

Segle i mig del naixement d'un molt bon paisatgista

El 24 d'agost de 1873, en una caseta a l'hort dels Clots a la partida del Racó prop del Raval del Pom, veia la primera llum un xiquet al qual la seua mare li recordava que des de molt menut ja empastifava les parets en fang. Aquesta vocació innata de Francesc Llop i Marqués el portaria a fer una carrera artística de prou nivell, molt variada en la seua producció. Als 15 anys la seua família es traslladava al cap i casal, ja que s'hi celebrava l'Exposició Universal de 1888, per a l'èxit de la qual es necessitava tota mena de mà d'obra. Durant els darrers anys de la dinovena centúria va rebre a l'Ateneu barcelonès el mestratge del prestigiós professor Nicanor Vázquez Ubach, caricaturista de l'Esquella de la Torratxa i, un cop traslladat a Buenos Aires, cap de taller a l'Escuela Industrial de la Nación.

Quan el 1901 empenia l'aventura mexicana, conjuntament amb 28 joves de la bohèmia barcelonina, es volia menjar el món amb el seu art. Quasi va tocar el cel a Ciutat de Mèxic, per mitjà de la inauguració de les seues primeres exposicions indi-

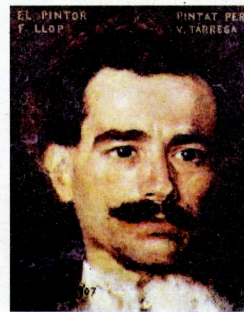
viduals a l'Orfeó Català de Mèxic, els diversos guardons que va aconseguir per il·lustracions a la revista *El Mundo Ilustrado*, la més important que promovia el règim de Porfirio Díaz, i pels seus íntims lligams amb els grans artistes asteques del moment. El gran Diego Rivera, el pintor de la revolució mexicana i promotor del muralisme que havia de despertar consciències, el considerava com un pintor de fina sensibilitat i, conjuntament amb el seu amic sitgetà Joan Fabregat, els dos pintors europeus amb més talent dels que havien creuat el toll.

De retorn al país el 1910 per unes poques setmanes a causa de l'esclat de la violenta revolució mexicana encapçalada pels famosos Emiliano Zapata i Pancho Villa, va voler experimentar de prop la bohèmia parisenc fins a l'esclat de nous trons bèl·lics arreu del planeta el 1914. La seua carrera artística posterior va ser molt prolífica. Cal destacar el diploma que va aconseguir a l'Exposició Internacional de Barcelona de 1929 i la seua participació en l'exposició conjunta d'autors catalans a Brus-

sel·les el 1923. Durant el conflicte bèl·lic de 1936-1939 va donar obres com a suport a la lluita antifeixista.

A les Terres de l'Ebre va exposar en nombroses ocasions durant les dures dècades de la postguerra. El 1963, amb motiu del seu norantè aniversari, se li va organitzar un sentit homenatge al Centre del Comerç de Tortosa, promogut pel seu amic Innocenci Soriano-Montagut, i tres de les seues obres varen ser adquirides pel consistori.

A Campredó, el seu poble natal, a partir de la tasca dels Amics de Francesc Llop s'ha aconseguit recu-

perar una part de la seua obra, que s'exhibeix a la renovada Sala d'art situada al casal municipal que porta el seu nom. Allí es poden contemplar olis, aquarel·les, retrats, il·lustracions, dibuixos, un magnífic vinil que commemora l'any Llop en el 50è aniversari del seu traspàs, o un ventall fet a mà. Quadres de Mèxic i dibuixos de París, el relleu fet per l'esmentat i prestigiós escultor ampostí, el retrat que li va fer el 1907 a Mèxic el pintor valencià Víctor Tàrraga, i tot un seguit d'obres cedides per les famílies Bertran-Olivers (besnebots seus), Julve-Villó, i els col·leccionistes Domingo Martínez i Antoni Martínez Vilàs. També s'hi troben les dos biografies publicades sobre el més universal dels campredonencs, una del crític d'art Joan Basté i l'altra publicada per Petrópolis que s'havia emportat el premi d'assaig Enric Bayarri de 2015.

Aquesta sala monogràfica, conjuntament amb la que s'ha obert a Prat de Comte dedicada al pintor local Joan Lahosa, han esdevingut tot un exemple de foment artístic i cultural. Al mes de maig s'hi va cele-

brar una magnífica actuació de l'artista de la veïna ciutat de Tortosa Gemma Ginovart. Al desembre tindrà lloc una nova edició del premi bianual de pintura F. Llop, que coincidirà amb l'organització per segon cop de la ruta que també porta el seu nom, que transcorre elements artístics medievals i moderns, des de la Torre templera de Font de Quinto al temple parroquial dedicat a Sant Joan Baptista, que alberga tres magnífics quadres d'arrel bíblica del pintor calero Joan Rebull, una portalada de la història i uns vitralls esplèndids de l'artista gironí Fidel Fita, i tot un conjunt de diorames del pessebrista campredonenc Germán Machí.

El seu cent cinquantè aniversari se celebra com es mereix, esdevé, de fet, l'excusa per continuar promovent la seua heterogènia obra.